

Άγριες μάχες στην ΕΛΔΥΚ και ... μπουζουκοτραγουδα στην Αθήνα

[/ Γενικά Θέματα](#)

Του Κώστα Μαυρίδη

Υπό το βάρος του δίδυμου εγκλήματος, της χουντικής προδοσίας και της τουρκικής εισβολής, που επέφερε την κυπριακή τραγωδία του 1974, το χουντικό καθεστώς στην Αθήνα κατέρρευσε. Έκτοτε, η 24η Ιουλίου τιμάται στην Ελλάδα ως η μέρα της μεταπολίτευσης. Οι εικόνες από τον προεδρικό κήπο στην Αθήνα, ίδιες και φέτος, με...χαμογελαστά και λαμπερά πρόσωπα. Στην εκδήλωση υπήρχαν και κάποιες φωτεινές παρουσίες, όπως η Χαρίτα Μάντολες, μέσα στο μαύρο του πένθους και με τις φωτογραφίες αγαπημένων προσώπων, δολοφονηθέντων από τον Αττίλα και άλλων αγνοουμένων του 1974.

Τέτοιες μέρες, 50 χρόνια από την εισβολή, αυτή η αντίθεση ανάμεσα στο πένθος για τους νεκρούς, αγνοούμενους, πρόσφυγες και χιλιάδες βιασμένων γυναικών - ανάμεσά τους κορίτσια 12-13 χρονών- και στη μεταπολιτευτική γιορτή στην Αθήνα, φέρνει στη σκέψη μας συγκλονιστικά συμβάντα από το βιβλίο "Οι Άγνωστοι

Στρατιώτες της ΕΛΔΥΚ 1974”, του Αθανάσιου Χρυσάφη, κληρωτού λοχία στην ΕΛΔΥΚ το 1974, με μαρτυρίες κληρωτών Ελδυκάριων. Μαρτυρίες με πικρές αλήθειες προδοσίας κι εγκατάλειψης, μαζί με ασύλληπτες ιστορίες γενναιότητας εναντίον του Αττίλα, που “θάφτηκαν” κι αυτές από την μεταπολιτευτική Αθήνα.

Από τη λήξη της Α΄ φάσης της εισβολής, εν καιρώ εκεχειρίας, το στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ, βορειοδυτικά της Λευκωσίας, βρέθηκε στο στόχαστρο αλλεπάλληλων επιθέσεων του τουρκικού Αττίλα, νύχτα και μέρα. Στις 14 Αυγούστου, ξεκίνησε οργανωμένα η Β΄ φάση της τουρκικής εισβολής και στις προδομένες κυπριακές Θερμοπύλες, περί τους 300 στρατιώτες της ΕΛΔΥΚ μέσα σε ορύγματα, προασπίζονταν περιμετρικά το στρατόπεδό τους και κατ’ επέκταση τη Λευκωσία. Η ολιγάριθμη ΕΛΔΥΚ με ελαφρύ οπλισμό, είχε εγκαταλειφθεί στον πάνοπλο τουρκικό Αττίλα (αεροπορία, πυροβολικό, άρματα, ειδικές δυνάμεις και χιλιάδες στρατιώτες). Καθώς οι Ελδυκάριοι αμύνονταν μέσα στα ορύγματα, ένας τους με ραδιόφωνο τσέπης, “έπιασε” Αθήνα. Την ώρα που ο Αττίλας εξαπέλυε επίθεση, το ραδιόφωνο στην Αθήνα μετέδιδεμπουζουκοτραγούδα!

Ο Σωτήρης Ζερκούλης (από Θήβες) βρισκόταν κι αυτός με άλλους στα ορύγματα, με σαφή διαταγή: ούτε μέτρο πίσω. Επικρατούσε κόλαση από βόμβες ναπάλμ, βροχή όλμων, ρουκέτες, εκρήξεις από βαρύ πυροβολικό, δεκάδες επιτιθέμενα άρματα, με τους Αττίλες να ακολουθούν. Οι Ελδυκάριοι αμύνονταν με ατομικά τυφέκια και μερικά πολυβόλα, μαζί τους μερικοί Κύπριοι εθνοφρουροί με 4-5 μικρά μπαζούκας, που τα χειρίζονταν εύστοχα. “Ούτε εμείς οι ίδιοι δεν πιστεύαμε πως κρατήσαμε σ’ αυτή την κόλαση δύο μέρες”, εξιστορεί ο βαριά τραυματισμένος κι επιζήσας Ζερκούλης.

Απόγευμα, 16 Αυγούστου, όσοι Ελδυκάριοι ήταν ακόμη ζωντανοί, κρατούσαν τις γραμμές τους, με πολλούς τραυματίες που δεν εγκατέλειψαν τα ορύγματα. Παραδίπλα, βρισκόταν ο Ανθυπασπιστής Κώστας Κέντρας (από Άργος) με τους πολυβολητές του έβαλλαν ακατάπαυστα. Σε κάποια φάση, οι ριπές τους άρχισαν να αραιώνουν. Σε λίγο, ο Κέντρας, γεμάτος χρώματα και αίματα, σύρθηκε στο όρυγμα του Σ. Ζερκούλη.

Τι έπαθες; Ζεις; τον ρώτησε ο Ζερκούλης.

Εγώ ζω, απάντησε, αλλά οι άνδρες μου σκοτώθηκαν όλοι. Έναν τραυματία τον έδιωξα πίσω για να σωθεί, αν μπορέσει...

Και συνεχίζει ο Κέντρας.

Έχεις τσιγάρα;

Ναι, απάντησε ο Σερκούλης.

Ήταν το τελευταίο στο κουτί.

Άναψε το τελευταίο να το κάνουμε μαζί, είπε ο Κέντρας.

Κι όταν τέλειωσε το τελευταίο τσιγάρο, είπε αποφασισμένος ο Κέντρας.

Πάω στη θέση μου.

Μείνε εδώ... Πού θα πας; τον ρώτησε ο Ζερκούλης.

Χωρίς να απαντήσει, μέσα στις ριπές και τις εκρήξεις, σύρθηκε προς τα ορύγματα των σκοτωμένων ανδρών του, 30 μέτρα μπροστά. Σε λίγο ακούστηκε πάλι το πολυβόλο. Έκτοτε είναι αγνοούμενος.

Κώστας Μαυρίδης, Ευρωβουλευτής ΔΗΚΟ - S&D

sigmalive.com